

Om lovforslaget her vil jeg sige, at vi ikke har nogen problemer med den første del af forslaget, der taler om, at de ting, der i forvejen er forbudt, altså de strømførende Halsbånd osv., må man ikke reklamere for eller sælge osv. Det har vi ingen problemer med, og den del af forslaget støtter vi hundrede procent.

Men så kommer vi jo til den del af forslaget, som er interessant, og som egentlig også er det, som debatten kører på i dag. Den del kan vi ikke støtte.

Vi støttede heller ikke lovforslaget i sin tid om at indføre et forbud mod halekupering; det gjorde vi ikke. Og vi stiller os på hundenes side – fuldstændig som fru Margrete Auken sagde det. Det gjorde vi også, da vi i sin tid vurderede det forslag om, hvorvidt det overhovedet skulle være tilladt at kupere halerne på hundene, og det har jo siden hen vist sig, at der er en række af de hunde, som i dag ikke må blive kuperet, som får haleskader, når de bliver voksne og man bruger dem til f.eks. jagt. Disse hunde, der får omfattende haleskader, skal så på operationsbordet, hvor de under narkose skal have opereret deres hale, og under denne narkose er der indimellem hunde, som dør. Det er et meget stort og alvorligt indgreb, som jeg synes er synd for de pågældende hunde – langt mere synd, end hvis man, da de var små, under 4 dage gamle hvalpe, lige havde »snippet« halen af, og så var det overstået. Langt mere synd! Men sådan kan vi jo se forskelligt på det.

Men tilbage til det her, for forslaget er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt man skal have lov til at kupere eller ej. Spørgsmålet er: Må man have lov til at udstille en hund, der har fået kuperet sin hale? Og dér må jeg sige at ministeren skylder langt over målet.

Før det første indfører ministeren en undtagelse, der går ud på, at hvis der er tale om de fem hunderacer, som ministeren har undtaget fra halekuperingsforbudet, må de gerne udstilles. Men hvad med den hund, som efter at have været på jagt et par gange har fået ødelagt halen, og som under operation har fået resten amputeret? Den må ikke fremover blive udstillet, for det hører jo under § 14, stk. 2, og den undtagelse har man ikke med i forslaget. Ministerens eneste undtagelse er i § 11, stk. 3. Allerede dér er det jo urimeligt, at de hunde, der på grund af, at Folketinget ikke vil have, at de bliver halekuperet, når de er små, og som efterfølgende får så store skader på halen, at de må opereres for det, fremover heller ikke må blive udstillet.

Det andet, der ligger i det, er problemet i forbindelse med internationale udstillinger. Forslaget her vil jo forhindre, at udenlandske hundeejere kommer til Danmark og deltager i internationale udstillinger med deres hunde, som på fuldt lovlig vis er blevet halekuperet. Det er da ikke rimeligt. Er det særlig gennemtænkt?

Der er også det ved det, at forslaget har tilbagevirkende kraft. Og det er ikke således, som hr. Bjørn Elmquist prøvede på at latterliggøre det til at være. Det handler om, at folk, der i god tro på et tidspunkt, hvor det var fuldt lovligt i Danmark, har kuperet deres hund, fordi de syntes, det var det bedste for hunden, og fordi det var lovligt at gøre det, ifølge det her forslag fremover ikke får lov til at udstille deres hund. Det er ikke rimeligt, at man på den måde laver lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Det, man også skal være opmærksom på, er, at undersøgelser i Norge jo viser, at op mod 80 pct. af hundene af visse hunderacer, som man ikke må have lov til at halekupere, efterfølgende alligevel må have det gjort, fordi de får ødelagt halen under f.eks. jagt og lignende.

Derfor har jeg et spørgsmål til ministeren, når vi nu har fat i det her og fat i de relevante paragraffer og der skulle være en vis identitet i det. Vi har spurgt ministeren flere gange, og ministeren har lovet, at der bare skulle gå et par måneder mere, så skulle ministeren nok overveje at tage et par hunderacer mere med, som kunne få lov til at blive halekuperet.

I dag er det sådan, at ministeren har bestemt, at der er fem hunderacer, der kan få lov til at blive kuperet, og spørgsmålet er, om man ikke kunne få lov til at udvide det til måske syv hunderacer. Jeg vil høre, om ministeren efter at have brugt halvandet års tid på at overveje det, siden ministeren første gang blev bedt om at udvide rammen, er nået frem til, at det ville være på sin plads at diskutere en udvidelse af antallet af racer, som må halekuperes.

Ministeren har ikke gjort sig den umage at svare på den henvendelse, der er kommet fra Dansk Kennelklub til Justitsministeriet, og hvori man faktisk foreslår en paragrafformulering, der gør, at loven ikke har tilbagevirkende kraft. Det er faktisk en formulering, som vi i Fremskridtspartiet vil kunne støtte, hvis vi når frem til det, og når nu ministeren alligevel skal herop og svare på det andet, vil jeg derfor afslutningsvis spørge, om ministeren, i og med at han ikke tidligere har svaret Dansk Kennelklub, så kunne svare her i dag i Folketinget.